

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010187
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010187.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci odsúdeného K. D. za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 18. mája 2022, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/13/2022 zo dňa 12.04.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 7PP/13/2022 zo dňa 12.04.2022 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného K. D., nar. XX.XX.XXXX,
o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 09.03.2022, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/97/2020 zo dňa 26.02.2021.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 12.04.2022 sťažnosť, ktorú bližšie nezdôvodnil, ani dodatočne písomne nedoplnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho nebola splnená jedna zo zákonných podmienok vyžadovaných ust. § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený v súčasnosti vykonáva spoločný a súhrnný trest odňatia slobody výmere 26 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/97/2020 zo dňa 26.02.2021, právoplatným dňa 07.06.2021. Na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, vychádzajúc z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., musí súd zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu, a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zák. prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a to, v akom ústave na výkon trestu vykonáva uložený trest.

Formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie odsúdený splnil po vykonaní polovice uloženého trestu dňa 21.08.2021.

Zároveň splnil aj jednu z materiálnych podmienok na jeho podmiennečné prepustenie, keďže počas výkonu trestu preukázal polepšenie. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že na výkon trestu nastúpil zo slobody predvedením dňa 23.07.2020 do M. a M. D. D., kde u neho neboli zaznamenané žiadne nedostatky týkajúce sa jeho správania, vystupovania a plnenia povinností. Do M. D. D. - J. bol premiestnený dňa 25.08.2020. V rámci vnútornej diferenciacie bol umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, pokyny a príkazy príslušníkov zboru rešpektuje a plní. Voči osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania a vystupovania. Medzi odsúdenými je znášanlivý, konfliktné situácie nevyvoláva. Počas výkonu trestu sa zapája do vzdelávacích a osvetových aktivít organizovaných pre odsúdených. Disciplinárne potrestaný nebol, disciplinárne odmenený bol 2-krát. Pracovne zaradený nie je z dôvodu nedostatku jemu vhodných pracovných príležitostí. Ako pracovne nezaradený sa aktívne zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného formou čistiacich a upratovacích prác v ubytovni, pričom k zvereným povinnostiam pristupuje zodpovedne. Celkovo tak možno konštatovať, že sa počas výkonu trestu polepšil.

Aj podľa zistení krajského súdu je však ďalší výkon trestu odňatia slobody odsúdeným potrebný, a to napriek pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a odporúčaniam na jeho podmiennečné prepustenie ústavom na výkon trestu.

Polepšenie sa počas výkonu trestu je len jednou z podmienok, splnenie ktorej sa v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyžaduje na jeho podmiennečné prepustenie, a v tomto smere odsúdenému nemožno uprieť snahu po náprave. Druhou podmienkou, ktorá musí byť splnená kumulatívne, je predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom túto nespĺnil. V neprospech odsúdeného pri posudzovaní tejto materiálnej podmienky svedčí jeho kriminálna minulosť, keďže v odpise registra trestov má od roku 2012 až 13 záznamov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Odsúdený tak jednoznačne má sklony k páchaniu protiprávneho konania, a to aj s prihliadnutím na viaceré priestupkové konania, ktoré boli proti nemu vedené. Vo výkone trestu bol pritom napriek pomerne mladému veku spolu skoro 9 rokov. Uvedená obava z možnej recidívy je u odsúdeného podporená aj záverom ústavu na výkon trestu, že jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné, pričom trest vykonáva v strednom stupni stráženia v diferenciacnej skupine „B“.

V nadväznosti na uvedené krajský súd zdôrazňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa odsúdený mohol domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napr. uznesenie zo dňa 12. augusta 2015, sp. zn. 3 Urtost 3/2015, zo dňa 10. septembra 2014, sp. zn. 1 Tost 19/2015, zo dňa 25. februára 2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, zo dňa 24. septembra 2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015, zo dňa 7. apríla 2016, sp. zn. 5 Urtost 2/2016), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom, ktorý je vyslovený s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, a pri ktorom je súd vždy odkázaný na objektívne okolnosti.

Takouto okolnosťou sú aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Isteže nemožno paušálne dospieť k záveru, že u viacnásobných recidivistov už podmienené prepustenie z výkonu trestu a priori nepripadá do úvahy. Faktom ale je, že s ohľadom na ich kriminálnu minulosť, bude splnenie materiálnej podmienky (o ich polepšení a nízkeho rizika recidívy) skôr výnimočné, ako bežné (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.05.2017, sp. zn. 5 Urtost 3/2017).

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že odsúdený počas výkonu trestu síce preukázal potrebné polepšenie, avšak v súčasnosti u neho nie je možné vysloviť predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život, prihliadajúc predovšetkým na jeho osobu a doterajší spôsob života. Tu krajský súd poukazuje aj na to, že odsúdený nebol mimo výkonu trestu nikdy zamestnaný, preto možno mať dôvodné pochybnosti o jeho pracovných návykoch, a keďže sa dopúšťal majetkovej trestnej činnosti, reálne hrozí, že si príjem bude zabezpečovať opäť trestnou činnosťou. Uvedený záver nie je spôsobilá prelomiť ani skutočnosť, že má dobrý vzťah s otcom, s ktorým je v pravidelnom kontakte, keďže tento na neho doposiaľ nemal dostatočný vplyv na to, aby mu zabránil v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.